

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.3.2015 г.
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за отмяна на Директива 2003/48/ЕО на Съвета

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

През 2003 г. Съветът прие Директива относно данъчното облагане на доходи от спестявания, получени под формата на лихвени плащания (наричана по-долу „Директивата за спестяванията“). Директивата имаше две основни цели: да се избегне нарушаването на движението на капитали и да се спомогне за ефективното данъчно облагане на лихвените плащания, извършвани от агенти по плащанията, установени в една държава членка, към физически лица, с местожителство в друга държава членка. Директивата за спестяванията улеснява данъчното облагане на този вид лихвено плащане в съответствие със законодателството на държавата членка по местожителство на физическото лице, което получава доходи от спестявания, като изисква автоматичен обмен на информация за лихвените плащания, извършвани към тези физически лица. Разпоредбите на директивата станаха приложими на 1 юли 2005 г. Впоследствие обхватът им бе разширен и включи България и Румъния вследствие присъединяването на тези държави на 1 януари 2007 г., както и Хърватия, вследствие на присъединяването на държавата на 1 юли 2013 г.

Директивата бе резултат от заключенията на председателството на Европейския съвет от 19—20 юни 2000 г., когато държавите членки постигнаха съгласие, че, за да се прилага принципът, според който всички граждани следва да плащат данък, дължим за всички свои доходи от спестявания, крайната цел на ЕС трябва да бъде обмен на информация „на възможно най-широка основа“ в съответствие с международните тенденции.

Директивата, приета през 2003 г., обхваща доходите от спестявания на физическите лица, произтичащи от вземания по дългове (класически приход от лихви или капиталови печалби по дългови ценни книжа), получени или пряко, или чрез инвестиционни фондове, или чрез други посредници — данъчно необлагаеми субекти. С нея бяха въведени разпоредби относно автоматичния обмен на информация за тези доходи от спестявания, платени от агенти по плащанията, установени в една държава членка, към физически лица, с местожителство в друга държава членка. Всички държави членки с изключение на Белгия, Люксембург и Австрия незабавно въведоха системи за автоматично докладване на информация. На Белгия, Люксембург и Австрия бе предоставено правото за определен преходен период вместо да предоставят информация, да събират данък, удържан при източника, при ставка от 15 % за първите три години след влизането в сила на директивата (до 30 юни 2008 г.), при ставка от 20 % за следващите три години (до 30 юни 2011 г.) и в размер на 35 % през следващите години. Съгласно правилата 75 % от приходите от този данък, удържан при източника, се прехвърлят в държавата членка по местожителство на инвеститора. Белгия реши да преустанови прилагането на преходния данък, удържан при източника, считано от 1 януари 2010 г., и да започне да обменя информация по същия начин, както и другите държави членки. Люксембург направи същото, считано от 1 януари 2015 г.

Пет европейски държави извън ЕС, включително Швейцария, въведоха, считано от 1 юли 2005 г., мерки, равностойни на тези от директивата за спестяванията, по отношение на доходите от спестявания, изплащани там на физически лица с местожителство на територията на ЕС. Десет зависими или асоциирани територии на държави членки на ЕС (дванадесет, след като Нидерландските Антили прекратиха съществуването си) въведоха, считано от същата дата, мерки, идентични с тези от директивата, по силата на двустранни споразумения, които всяка от тези юрисдикции

подписа с всяка от държавите членки. След промяна на статута на Сен Бартеlemi, Франция се ангажира, че Сен Бартеlemi ще прилага както настоящите, така и бъдещите разпоредби на Директивата за спестяванията и на Директивата относно административното сътрудничество.

След първия преглед на Директивата за спестяванията Комисията предложи редица изменения през ноември 2008 г. с цел преодоляване на съществуващите празноти и по-ефективно предотвратяване на отклонението от данъчно облагане. Предложените изменения имаха за цел подобряване на действието на директивата чрез засилване на мерките, за да се гарантира, че лихвените плащания подлежат на данъчно облагане. Обхватът на разпоредбите за междинните структури беше съответно разширен. С предложението обхватът на директивата бе разширен, за да се включват и доходите от инструменти, еквивалентни на дългови инструменти, т.е. иновативни финансови продукти и някои животозастрахователни продукти. Измененията бяха приети от Съвета с Директива 2014/48/ЕС от 24 март 2014 г.¹ (наричана по-долу „Изменящата директива за спестяванията“). Съгласно член 2 от посочената директива държавите членки трябва до 1 януари 2016 г. да приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на директивата. Държавите членки ще бъдат задължени да прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2017 г.

Успоредно с искането към Съвета да пристъпи към официалното приемане на изменящата директива за спестяванията, Европейският съвет от 21 март 2014 г. стигна до заключението, че световният стандарт, който е в процес на разработване от страна на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), е методът за автоматичен обмен на информация, който ЕС ще прилага на територията си. За целта Европейският съвет прикани Съвета да гарантира, че с приемането до края на 2014 г. на изменен текст на Директивата относно административното сътрудничество, правото на ЕС ще е изцяло приведено в съответствие с новия световен стандарт.

На 12 юни 2013 г. Комисията всъщност предложи изменения на Директива 2011/16/ЕС относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане. Основната цел на предложението беше на държавите членки да се предостави подходяща правна основа на равнището на ЕС за прилагане на световния стандарт за автоматичен обмен на информация (наричан по-долу „световния стандарт“), който е в процес на разработване от ОИСР. Обхватът на предложената изменяща директива е много широк, тъй като включва всички видове финансови продукти (с някои специфични изключения), притежавани пряко или непряко от физически лица или от „непублични субекти“. Тази изменяща директива бе приета на 9 декември 2014 г. — Директива 2014/107/ЕС на Съвета² (наричана по-долу „Изменящата директива за административно сътрудничество“). Съгласно член 2 от посочената директива държавите членки трябва до 31 декември 2015 г. да приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на директивата. От тях се изисква да прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2016 г., и да започнат да си обменят информация до септември 2017 г. Австрия получи дерогация по силата на член 2, параграф 2 въз основа на структурните различия и

¹ ДИРЕКТИВА 2014/48/ЕС НА СЪВЕТА от 24 март 2014 г. за изменение на Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания (ОВ L 111, 15.4.2014 г., стр. 50).

² ДИРЕКТИВА 2014/107/ЕС НА СЪВЕТА от 9 декември 2014 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ L 359, 16.12.2014 г., стр. 1).

правото да започне да прилага директивата максимум една година по-късно от другите държави членки. При приемането на директивата Австрия съобщи, че няма да се възползва изцяло от дерогацията. Тя ще започне да обменя информация до септември 2017 г. по отношение на ограничен набор от сметки (само за нови сметки, открити през периода 1 октомври 2016 г. — 31 декември 2016 г.), като същевременно използва дерогацията за другите сметки.

В последната алинея на новия член 8, параграф 3а, въведена с Изменящата директива относно административното сътрудничество, се посочва ясно, че разпоредбите, съдържащи се в същия параграф (параграф 3а), ще имат предимство пред тези в преразгледаната Директива за спестяванията. Тъй като съществува значително припокриване между двете директиви, преразгледаната Директива за спестяванията ще се прилага само за малък брой случаи.

Този малък брой случаи се дължи по същество на три причини. На първо място, в Изменящата директива относно административното сътрудничество се определят задължения за докладване за финансовите институции, които са субекти, съгласно определението в директивата. Следователно, за разлика от Директивата за спестяванията, тя не определя задължения за докладване на физическите лица (напр. брокери), които може да изплащат финансови приходи. На второ място, съществуват някои изключения в Изменящата директива относно административното сътрудничество във връзка с някои пенсионни фондове, издатели на кредитни карти, регулирани сметки, които се облагат при по-благоприятни условия, и сходни финансови институции, както и продукти, които представляват малък риск за отклонение от данъчно облагане. На трето място, подходът с агент по плащанията при получаване, предвиден в член 4, параграф 2 от Директивата за спестяванията, обхваща също така лихвите, платени от неучастваща юрисдикция чрез агент по плащанията при получаване на държава членка; освен това, подходът на подробен преглед съгласно член 2, параграф 3 и засиленият подход с агент по плащанията при получаване съгласно член 4, параграф 2 от преразгледаната Директива за спестяванията обхваща и дохода, изплатен чрез „активни“ нефинансови субекти, дотолкова, доколкото те са освободени от данък. Тези остатъчни случаи съществуват вследствие на малки различия в подходите, възприети от Директивата за спестяванията и Изменящата директива относно административното сътрудничество, и на специфични изключения, включени в двете директиви. Ефектът от тези остатъчни случаи, обхванати или не от обсъжданото законодателство на ЕС, е незначителен в контекста на цялостния обхват на Изменящата директива относно административното сътрудничество. Прилагането в международен мащаб на световния стандарт, както и строгият контрол върху прилагането му от Световния форум относно прозрачността и обмена на информация ще сведат до минимум рисковете, свързани с тези остатъчни случаи.

От това следва, че ползата от паралелното действие на двата правни инструмента ще бъде минимална. Въпреки че е възможно посочените по-горе изключения, предвидени в новия член 8, параграф 3а, въведен с Изменящата директива относно административното сътрудничество, да са служили за избягването на докладването по Директивата за спестяванията в повечето от случаите, едновременно съществуване на два правни инструмента с по същество сходен обхват не е в съответствие с принципите на по-добро регулиране и необходимостта от яснота и правна сигурност. Освен това, запазването на две паралелно функциониращи правни системи би означавало да има две групи от сходни, но не изцяло съгласувани правила за комплексна проверка на клиента, процедури и системи за докладване — както по отношение на финансовите институции, които докладват пред компетентните органи, така и на компетентните

органи, които обменят информация помежду си. Свързаните с това разходи значително ще надвишат ползите от допълнителното покритие, предоставено от Директивата за спестяванията.

За да се гарантира, че ще се прилага само един стандарт за автоматичен обмен на информация в рамките на ЕС, както и за да се избегнат ситуации, при които два стандарта се прилагат паралелно, Директивата за спестяванията следва да бъде отменена.

С цел да не се допуснат пропуски в докладването, отмяната на Директивата за спестяванията трябва да бъде добре координирана с графика за прилагането на Изменящата директива относно административното сътрудничество, като се обръща специално внимание на удължаването на срока за прилагане, предоставено на Австрия.

Тъй като целта на настоящото предложение за директива, по-конкретно отмяната на Директивата за спестяванията с временните изключения, необходими за защитата на придобитите права, и за вземане предвид на дерогацията, предоставена на Австрия по силата на Изменящата директива за административно сътрудничество, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради необходимостта от уеднаквяване и ефективност може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото предложение за директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Заклученията на Европейския съвет от 21 март 2014 г. и изявлението на Съвета по икономически и финансови въпроси от 9 декември 2014 г. показват, че държавите членки определено предпочитат да имат само един стандарт за автоматичен обмен на информация за финансови приходи. Този стандарт вече е напълно въведен чрез Изменящата директива относно административното сътрудничество.

По време на заседанията на експертната група на Комисията по данъчното облагане на доходи от спестявания експертите изтъкнаха значението на наличието на една система, с която автоматично се съобщава информацията за целите на прякото данъчно облагане. Те обясниха, че субектите, които те представляват — финансови институции на ЕС и посредници — желаят да избегнат дублирането на системите за докладване. Експертната група също така докладва, че секторът вече въвежда нови или адаптирани съществуващи информационни системи, подготвяйки се за докладване по Закона на САЩ за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки (US Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA)), и наблегна на необходимостта бъдещото законодателство на ЕС за автоматичен обмен на информация за финансови сметки да бъде приведено в съответствие със световния стандарт на ОИСР за автоматичен обмен на информация (който от своя страна се основава на принципите на комплексна проверка на клиента, залегнали във FATCA), с цел да се намалят разходите за привеждане в съответствие и административната тежест.

Както бе посочено по-горе, отмяната на Директивата за спестяванията ще има незначителен ефект, ако изобщо има такъв, върху ефективността на автоматичния обмен на информация, произтичащ от Изменящата директива относно административното сътрудничество, и по същество представлява мярка за по-добро регулиране. Вследствие на това не бе подготвена оценка на въздействието.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

С член 1 се въвежда отмяната на директивата. Той предвижда координиране на отмяната с прилагането от държавите членки на Изменящата директива за административно сътрудничество.

Член 1, параграф 1, букви а) и б) обхващат основните задължения за докладване и обмен на информация, предвидени в член 4, параграф 2 и съответно в членове 8 и 9 от Директивата за спестяванията.

Съгласно член 1, параграф 1, буква а) икономическите оператори и държавите членки, в които те са установени, докладват и обменят информацията, която е събрана за 2015 г. Тази информация се отнася за агенти по плащанията при получаване по силата на член 4, параграф 2 от Директивата за спестяванията, установени в други държави членки, за които следва да бъде докладвано в рамките на същия краен срок, както е предвидено в член 9 — „в рамките на шест месеца след края на данъчната година“. Този краен срок е 30 юни 2016 г. за повечето държави членки, но за Обединеното кралство той е 5 октомври 2016 г. Следователно срокът за прилагане е удължен така, че да включи и крайния срок за Обединеното кралство. Графикът е оставен отворен за всякакви последващи действия и корекции след тази дата.

Съгласно член 1, параграф 1, буква б) икономическите оператори и агентите по плащанията, и държавите членки, в които те са установени, следва да докладват и обменят информацията, която е събрана за 2015 г., както е посочено в член 9 „в срок от шест месеца след края на данъчната година“, което е 30 юни 2016 г. за повечето държави членки, но за Обединеното кралство е 5 октомври 2016 г. . Срокът за прилагане е удължен съответно до 5 октомври 2016 г., за да включи и крайния срок за Обединеното кралство. Графикът е оставен отворен за всякаква допълнителна информация и корекции, необходими след тази дата.

Член 1, параграф 2 съдържа специфични разпоредби, които трябва да се прилагат от Австрия.

Австрия ще прилага Изменящата директива относно административното сътрудничество със забавяне, което в повечето случаи ще бъде една година. Въпреки това, по време на приемането на директивата на 9 декември 2014 г., Австрия е поела ангажимент за обмен на информация още през 2017 г., макар и само по отношение на ограничен набор от сметки (само за нови сметки, открити в периода 1 октомври 2016 г. — 31 декември 2016 г.), като продължава да прилага дерогацията в другите случаи. Следователно Австрия по правило ще трябва да прилага Директивата за спестяванията в продължение на една допълнителна година, с изключение на ограничен набор от сметки, които ще бъдат докладвани през 2017 г. по силата на Директивата относно административното сътрудничество. За разлика от Люксембург, Австрия не е посочила, че ще прилага автоматичен обмен на информация по силата на Директивата за спестяванията преди края на преходния период, посочен в член 10 от нея. Не се очаква също така условията за края на преходния период да са изпълнени към датата на прилагането от страна на Австрия на Изменящата директива относно административното сътрудничество. Поради това, за целите на член 1, параграф 2 се допуска, че през 2016 г. Австрия ще продължи да прилага преходния данък, удържан при източника, съгласно Директивата за спестяванията , с изключение на ограничен набор от сметки, които ще бъдат докладвани от Австрия през 2017 г. по Изменящата директива относно административното сътрудничество.

Съответно в член 1, параграф 2, буква а) е налице позоваване на задълженията на Австрия и свързаните с тях задължения на установените в нея агенти по плащанията за прехвърляне на данъка, удържан при източника, върху лихвени плащания, удържан през 2016 г., в съответствие с член 12 от директивата за спестяванията.

Австрия ще трябва да изпълнява също така и задълженията си по отношение на докладването от нейните икономически оператори по смисъла на член 4, параграф 2, последна алинея от Директивата за спестяванията, в случаите, когато субектът, който получава лихвеното плащане от тези икономически оператори и упоменат в член 11, параграф 5 от същата директива, е дал официално съгласието си неговото име, адрес и общата сума на лихвите, платени или гарантирани за него, да се съобщават в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 2, последна алинея от посочената директива. Съответната разпоредба, гарантираща постигането на тази цел, се съдържа в член 1, параграф 2, буква б) от настоящото предложение.

Освен това, ако Австрия предвиди процедура съгласно член 13, параграф 1, буква а) от Директивата за спестяванията, задълженията на Австрия и свързаните с тях задължения на установените в нея агенти по плащанията за докладване съгласно глава II от Директивата за спестяванията също ще трябва да бъдат спазвани. Съответната разпоредба, гарантираща постигането на тази цел, се съдържа в член 1, параграф 2, буква в) от настоящото предложение.

Всички задължения, предвидени в член 1, параграф 2, следва да бъдат изпълнени в срок от шест месеца след края на данъчната година в Австрия, т.е. 30 юни 2017 г.

В член 1, параграф 3 е добавено изключение от удължаването на прилагането на Директивата за спестяванията за ограничен набор от сметки, които ще бъдат предмет на комплексна проверка на клиента, считано от 1 октомври 2016 г., и ще бъдат докладвани през 2017 г. съгласно Директивата относно административното сътрудничество, изменена със съответната изменяща директива.

27-те държави членки, които ще прилагат Изменящата директива относно административното сътрудничество, считано от 1 януари 2016 г., ще трябва все пак да предоставят на бенефициерите с местожителство в тях удостоверение по член 13, параграф 2 от Директивата за спестяванията. Тъй като последната дата, на която това удостоверение ще бъде приложимо, е последната дата, на която Австрия ще прилага данък, удържан при източника, в съответствие с Директивата за спестяванията, тази дата се определя в член 1, параграф 1, буква в) от настоящото предложение — 31 декември 2016 г. Тъй като Люксембург ще прилага Директивата за спестяванията, без да начислява данък, удържан при източника, считано от 1 януари 2015 г., Австрия е единствената държава членка, която ще прилага данъка, удържан при източника, съгласно Директивата за спестяванията през 2015 и 2016 г.

Правилата за премахване на всякакво двойно данъчно облагане, което може да произтече от прилагането на преходния данък, удържан при източника, съгласно Директивата за спестяванията, ще трябва също да продължат да се прилагат след датата на прилагане на Изменящата директива относно административното сътрудничество. В зависимост от националните правила в конкретната държава членка, която ще предоставя кредит или възстановяване съгласно член 14 от Директивата за спестяванията, прилагането на тази разпоредба може да се наложи да продължи доста след последната дата, до която ще се прилага удържането на данък при източника, която е 31 декември 2016 г. за данъка, удържан при източника в Австрия (вж. член 1, параграф 1, буква г) от настоящото предложение). Това е преходна мярка, която

защитава придобитите права на бенефициерите съгласно член 14 от Директивата за спестяванията по отношение на тяхната държава членка по местоживееене.

Член 2 предвижда директивата да влезе в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

По силата на член 3 адресати на директивата са държавите членки.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма никакво отражение върху бюджета.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за отмяна на Директива 2003/48/ЕО на Съвета

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Въз основа на консенсуса, постигнат на заседанието на Европейския съвет на 20 юни 2000 г., за това, че за целите на данъчното облагане съществена информация следва да бъде обменяна на възможно най-широка основа, Директива 2003/48/ЕО на Съвета³ се прилага в държавите членки от 1 юли 2005 г. с цел да се даде възможност доходът от спестявания под формата на лихвени плащания, извършени в една държава членка към бенефициери, които са местни физически лица за данъчни цели в друга държава членка, да бъде облаган с данъци ефективно в съответствие със законодателството на последната държава членка, като по този начин се елиминират нарушенията в движението на капитали между държавите членки, несъвместими с вътрешния пазар.
- (2) Предизвикателствата в световен мащаб, свързани с трансграничните данъчни измами и отклонението от данъчно облагане, са основен повод за загриженост в целия свят и в рамките на Съюза. Националните данъчни приходи намаляват значително поради доходите, които не се декларират и не се облагат с данъци. На 22 май 2013 г. Европейският съвет приветства полаганите усилия в рамките на Г- 8, Г- 20 и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за разработването на световен стандарт.
- (3) Директива 2011/16/ЕС⁴ предвижда задължителен автоматичен обмен на определена информация между държавите членки и постепенно разширяване на нейния обхват с включването на нови категории доходи и капитал за целите на борбата срещу трансграничните данъчни измами и отклонението от данъчно облагане.

³ Директива 2003/48/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания (ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 38).

⁴ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L, 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

- (4) На 9 декември 2014 г. Съветът прие Директива 2014/107/ЕС⁵ за изменение на Директива 2011/16/ЕС, с която бе разширен обхватът на автоматичния обмен на информация, така че да включва всички видове доходи в съответствие със световния стандарт, публикуван от Съвета на ОИСР през юли 2014 г., и се постигна съгласуван, последователен и всеобхватен подход за целия ЕС при автоматичния обмен на информация за финансови сметки в рамките на вътрешния пазар.
- (5) Директива 2014/107/ЕС като цяло е с по-широк обхват, отколкото Директива 2003/48/ЕО и предвижда, че в случай на припокриване на обхвата предимство имат разпоредбите на Директива 2014/107/ЕС. Все още са налице остатъчни случаи, в които ще се прилага единствено Директива 2003/48/ЕО. Тези остатъчни случаи са следствие от някои малки различия в подхода между двете директиви, както и от различните специфични освобождавания. Когато при такива ограничени случаи обхватът на Директива 2003/48/ЕО не се припокрива с обхвата на Директива 2014/107/ЕС, съответните разпоредби от Директива 2003/48/ЕО би следвало да продължат да се прилагат, което води до двойни стандарти за докладване в рамките на Съюза. Незначителните ползи от запазването на такова двойно докладване ще бъдат по-малки в сравнение с разходите.
- (6) На 21 март 2014 г. Европейският съвет прикани Съвета да гарантира, че съответното законодателство на Съюза е изцяло съобразено с новия единен световен стандарт за автоматичен обмен на информация, разработен от ОИСР. Освен това, при приемането на Директива 2014/107/ЕС Съветът прикани Комисията да представи предложение за отмяна на Директива 2003/48/ЕО и да съгласува отмяната на тази директива с датата на прилагане, посочена в член 2 от Директива 2014/107/ЕС при надлежно отчитане на дерогацията, предвидена в него по отношение на Австрия. Следователно Директива 2003/48/ЕО следва да продължи да се прилага за Австрия за допълнителен едногодишен период. В светлината на позицията, приета от Съвета, отмяната на Директива 2003/48/ЕО би била необходима, за да се избегне дублирането на задълженията за докладване и за да се спестят разходи както за данъчните администрации, така и за икономическите оператори.
- (7) В член 2 от Директива 2014/48/ЕС⁶ за изменение на Директива 2003/48/ЕО се посочва, че държавите членки приемат и публикуват до 1 януари 2016 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на посочената директива. Те ще трябва да прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2017 г. С отмяната на Директива 2003/48/ЕО отпада необходимостта от транспонирането на Директива 2014/48/ЕС.
- (8) За да се гарантира безпроблемното осъществяване на автоматичното докладване на информация за финансови сметки, отмяната на Директива 2003/48/ЕО следва да влезе в сила на датата на прилагане, посочена в член 2 от Директива 2014/107/ЕС.

⁵ Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ L 359, 16.12.2014 г., стр. 1).

⁶ Директива 2014/48/ЕС на Съвета от 24 март 2014 г. за изменение на Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания (ОВ L 111, 15.4.2014 г., стр. 50).

- (9) Независимо от отмяната на Директива 2003/48/ЕО, информацията, събрана от агентите по плащанията, икономическите оператори и държавите членки до датата на отмяната, следва да се обработва и предава съгласно първоначално предвиденото и задълженията, възникнали преди тази дата, следва да бъдат изпълнени.
- (10) По отношение на данъка при източника, удържан в рамките на преходния период, посочен в член 10 от Директива 2003/48/ЕО, държавите членки следва, с оглед защитата на придобитите права на бенефициерите, да продължат да предоставят данъчен кредит или възстановявания съгласно първоначално предвиденото и да издават сертификати при поискване, като по този начин бенефициерите ще могат да бъдат сигурни, че не им се удържа данък при източника.
- (11) Следва да се вземе предвид фактът, че поради структурни различия на Австрия е предоставена дерогация съгласно член 2, параграф 2 от Директива 2014/107/ЕС, позволяваща максимално отлагане от една година. При приемането на директивата Австрия съобщи, че няма да се възползва изцяло от дерогацията. Вместо това, Австрия ще започне да обменя информация преди септември 2017 г., макар и по ограничен набор от сметки, като в същото време ще продължи да прилага дерогацията в останалите случаи. Поради това следва да се предвиди специална разпоредба, за да се гарантира, че Австрия и установените в нея агенти по плащанията и икономически оператори продължават да прилагат разпоредбите на Директива 2003/48/ЕО през периода на дерогацията, с изключение на сметките, които са предмет на Директива 2014/107/ЕС за изменение на Директива 2011/16/ЕС.
- (12) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, които са признати по-конкретно в Хартата на основните права на Европейския съюз, включително правото на защита на личните данни, и нищо в настоящата директива не намалява, нито премахва тези права.
- (13) Тъй като целта на настоящата директива, по-конкретно отмяната на Директива 2003/48/ЕО с временните изключения, необходими за защитата на придобитите права и за вземане предвид на дерогацията, предоставена на Австрия по силата на Директива 2014/107/ЕС, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради необходимостта от уеднаквяване и ефективност може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (14) Поради това Директива 2003/48/ЕО следва да бъде отменена,
- ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:**

Член 1

1. Директива 2003/48/ЕО се отменя, считано от 1 януари 2016 г.

При все това, следните задължения съгласно Директива 2003/48/ЕО, изменена с Директива 2006/98/ЕО⁷, продължават да се прилагат:

а) задълженията на държавите членки и на установените в тях икономически оператори съгласно член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/48/ЕО продължават да се прилагат до 5 октомври 2016 г. или докато тези задължения бъдат изпълнени;

б) задълженията на агентите по плащанията съгласно член 8 и на държавите членки на агентите по плащанията съгласно член 9 продължават да се прилагат до 5 октомври 2016 г. или докато тези задължения бъдат изпълнени;

в) задълженията на държавите членки по местожителство за данъчни цели на бенефициерите съгласно член 13, параграф 2 продължават да се прилагат до 31 декември 2016 г.;

г) задълженията на държавите членки по местожителство за данъчни цели на бенефициерите съгласно член 14 по отношение на удържаните при източника данъци през 2016 г. и предходни години продължават да се прилагат, докато тези задължения бъдат изпълнени.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 от настоящия член, Директива 2003/48/ЕО, изменена с Директива 2006/98/ЕО продължава да се прилага в своята цялост по отношение на Австрия до 31 декември 2016 г., с изключение на:

а) задълженията на Австрия и свързаните с тях задължения съгласно член 12 на установените в страната разплащателни агенции и икономически оператори, които ще продължат да се прилагат до 30 юни 2017 г. или докато тези задължения бъдат изпълнени;

б) задълженията на Австрия и установените в нея икономически оператори по член 4, параграф 2, втора алинея, които ще продължат да се прилагат до 30 юни 2017 г. или докато тези задължения бъдат изпълнени;

в) задълженията на Австрия и свързаните с тях задължения на разплащателните агенции, установени в нея, произтичащи пряко или непряко от процедурите, предвидени в член 13, които ще продължат да се прилагат до 30 юни 2017 г. или докато тези задължения бъдат изпълнени.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 2 от настоящия член, Директива 2003/48/ЕО, изменена с Директива 2006/98/ЕО, няма да се прилага след 1 октомври 2016 г. за лихвени плащания по отношение на сметки, за които задълженията за докладване и комплексна проверка, включени в приложения I и II към Директива 2011/16/ЕС, са изпълнени и за които Австрия е съобщила посредством автоматичния обмен на информация, посочен в член 8, параграф 3а от Директива 2011/16/ЕС, в рамките на крайния срок, предвиден в член 8, параграф 6, буква б) от Директива 2011/16/ЕС.

⁷

Директива 2006/98/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г. за адаптиране на някои директиви в областта на данъчното облагане поради присъединяването на България и Румъния (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 129).

Член 2

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател